

prípravu, má doklad o odbornej príprave, ktorý je pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, uvedený v prílohe V bode 5.1.1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, ale nemá osvedčenie uvedené v tomto bode, ktoré potvrdzuje absolvovanie jednoročnej odbornej stáže, ktorú vyžaduje domovský členský štát ako dodatočnú podmienku odbornej kvalifikácie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 8.2.2021.

**Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. marca 2022 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo
(Vec C-60/21) ⁽¹⁾**

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 45 ZFEÚ – Článok 28 Dohody o Európskom hospodárskom priestore – Voľný pohyb pracovníkov – Priame dane – Daň z príjmov – Odpočty – Výživné – Rovnosť zaobchádzania – Diskriminácia medzi daňovníkmi rezidentmi a daňovníkmi nerezidentmi)

(2022/C 171/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Roels a V. Uher, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: C. Pochet, P. Cottin a S. Baeyens, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že platiteľom renty, ktorí nie sú rezidentmi v Belgicku, poberajú v tomto štáte menej než 75 % príjmu zo svojej zárobkovej činnosti, a ktorí si v členskom štáte ich bydliska z dôvodu nízkych príjmov zdaniteľných v tomto štáte nemôžu uplatniť odpočet výživného alebo kapitálu predstavujúceho toto výživné a doplnkový dôchodok zo zdaniteľného príjmu, odmietlo priznať takýto odpočet, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 45 ZFEÚ a článku 28 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992.
2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 98, 22.3.2021.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 10. marca 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken – Nemecko) – Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding GmbH & Co. KG

(Vec C-183/21) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Ochranné známky – Smernica (EÚ) 2015/2436 – Článok 19 – Riadne používanie ochrannej známky – Dôkazné bremeno – Návrh na zrušenie z dôvodu nepoužívania – Vnútroštátne procesné pravidlo, ktoré ukladá navrhovateľovi povinnosť vykonať prieskum na trhu týkajúci sa používania ochrannej známky)

(2022/C 171/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Žalovaná: Globus Holding GmbH & Co. KG

Výrok rozsudku

Článok 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa má vykladať v tom zmysle, že bráni procesnému pravidlu členského štátu, ktoré v konaní o návrhu na zrušenie z dôvodu nepoužívania ochrannej známky ukladá navrhovateľovi, aby vykonal prieskum trhu týkajúci sa prípadného používania tejto ochrannej známky jej majiteľom a aby v tejto súvislosti v maximálnom možnom rozsahu predložil na podporu svojho návrhu odôvodnené pripomienky.

(¹) Ú. v. EÚ C 228, 14.6.2021.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Fuengirola (Španielsko) 24. decembra 2021 – NM/Club La Costa (UK) PLC, pobočka v Španielsku, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD a European Resorts & Hotels SL

(Vec C-821/21)

(2022/C 171/19)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Fuengirola

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: NM

Žalované: Club La Costa (UK) PLC, pobočka v Španielsku, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD a European Resorts & Hotels SL

Prejudiciálne otázky

Pokiaľ ide o nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 1215/2012 (¹) z 12. decembra 2012:

Prvá. V prípade spotrebiteľských zmlúv, na ktoré sa vzťahuje článok 18 ods. 1 nariadenia Brusel I, je v súlade s uvedeným nariadením taký výklad, podľa ktorého výraz „druhý účastník zmluvy“ použitý v uvedenom ustanovení zahŕňa výlučne osobu, ktorá zmluvu podpísala, takže nemôže zahŕňať iné osoby, či už fyzické alebo právnické, ako sú osoby, ktoré zmluvu skutočne podpísali?

Druhá. Ak sa výraz „druhý účastník zmluvy“ vykladá v tom zmysle, že zahŕňa len osobu, ktorá zmluvu skutočne podpísala, v prípade, že tak spotrebiteľ ako aj „druhý účastník zmluvy“ majú bydlisko mimo Španielska, je v súlade s článkom 18 ods. 1 nariadenia Brusel I taký výklad, podľa ktorého medzinárodnú právomoc španielskych súdov nemožno určiť na základe skutočnosti, že skupina podnikov, do ktorej patrí „druhý účastník zmluvy“, zahŕňa spoločnosti so sídlom v Španielsku, ktoré sa nezúčastnili na podpise zmluvy alebo ktoré podpísali iné zmluvy, ako je zmluva, ktorej neplatnosť sa požaduje?

Tretia. Ak „druhý účastník zmluvy“ uvedený v článku 18 ods. 1 nariadenia Brusel I preukáže, že svoje bydlisko v UK určil podľa článku 63 ods. 2 tohto nariadenia, je v súlade s týmto ustanovením taký výklad, podľa ktorého takto určené bydlisko vymedzuje možnosť voľby, ktorú možno vykonať podľa článku 18 ods. 1? Okrem toho, je v súlade s týmto ustanovením taký výklad, podľa ktorého sa neobmedzuje len na stanovenie jednoduchých „skutkových domnienok“, alebo že táto domnienka je vyvrátená, ak „druhý účastník zmluvy“ vykonáva činnosti mimo jurisdikcie svojho bydliska, alebo že je povinnosťou „druhého účastníka zmluvy“ odôvodniť, že existuje súvislosť medzi jeho bydliskom určeným podľa vyššie uvedeného ustanovenia a miestom, kde vykonáva svoju činnosť?